

رب زما

خبرنه: عبدالرحيم درانى

Download From; Aghalibrary.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Download From; Aghalibrary.com

د کتاب ځانگړنې:

=====

د کتاب نوم: رب زما

څېړنه: عبدالرحيم دوراني

د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ نيټه: ۱۳۸۲ ل / ۱۴۲۹ س / ۲۰۰۸ ز

د چاپ مالي ملاتړ: د دعوت عالي لیسې

څېړندوی: د اخلاص د فرهنگي او ټولنيزې پراختيا ټولنه

بیه: ۱۰ افغانۍ

د ټولني د اساسانامي د ثبت شمېره: ۸۹۲-۸/۲۱-۱۳۸۲

برېښنا ليک: ahi_iqbal@yahoo.com

Download From; Aghalibrary.com

کتابینود:

- ۱- اصول اعتقادي اسلام - رضا استادي
- ۲- د خوشال خان ختيک کليات - عبدالقيوم زاهد مشواني
- ۳- د رحمان بابا کليات - محکمه ثقافت صوبه سرحد
- ۴- انټرنيت

د اخلاص د فرهنگي او ټولنيزې پراختيا د ټولنې موخي:

- ۱— د باصلاحيه مقاماتو په اجازه د افغانستان په بيارغاونه کې د ټولنيزو، فرهنگي، بسونيزو او روزنيزو فعاليتونو له لارې ونډه اخيستل.
- ۲— په ټولنه کې د سولې د ټينګښت او دوروري د فضا د پيدا کولو او د سيمه ييز، قومي، ژبني، نژادي او... تعصباتو له منځه وړولو لپاره زيار ايستل.
- ۳— د ټيټيمانو او کونډو پالنه او هغو ته د کسب او کار د لارو چارو برابرول.
- ۴— د وطنپالنې د مفاهيمو راجول او خلکو ته خدمت کول.
- ۵— د هېواد د ټولنيز پرمختګ لپاره د علمي او فرهنگي کادرونو دروژنې په چارو کې ونډه اخيستل.
- ۶— په ټولنه کې د اسلامي فرهنگ او ملي اصيلو ارزښتونو خپرول.
- ۷— په هېواد کې د بنسټو د حقوقي وضعې د بنه توب او د هغوی د علمي سطحې د لوړولو لپاره زيار ايستل.
- ۸— د متعلمينو او محصلينو (که نارينه وي يا ښځمنې) ته د سالم مصروفيت د لارو چارو پيدا کول.
- ۹— د ديني او ملي ارزښتونو په چوکاټ کې د هنر او ادبياتو په ودې او پرمختيا کې ونډه اخيستل.
- ۱۰— د هېواد فرهنگيانو او پوهانو ته پر ټولنيزو ستونزو د مناقشې او ورته د حل لارو د پيدا کولو لپاره د ليدنې کتنې او تفاهم د لارو چارو برابرول.

لړ لیک

- ۱ لومړی لوست ۱
- ۱ ددین پر اصولوبه ځان پوهوو..... ۱
- ۳ په چاپسي لارښو؟..... ۳
- ۴ دویم لوست ۴
- ۷ درېیم لوست ۷
- ۷ دکائناتونظم اوسمون دخدای تعالی پرشتون ښه شاهد دی..... ۷
- ۹ څلورم لوست..... ۹
- ۹ دانسان په فکري سیستم کې نظم..... ۹
- ۱۰ دمیري ژوند ۱۰
- ۱۲ پینځم لوست ۱۲
- ۱۲ خدای پاک صفتونه ۱۲
- ۱۲ خدای تعالی پوه ځواکمن اوژوندی دی..... ۱۲
- ۱۴ خدای تعالی اورېدونکی اولیدونکی دی ۱۴
- ۱۵ شپږم لوست ۱۵
- ۱۵ خدای تعالی یودی اوشریک نه لري..... ۱۵
- ۱۸ اووم لوست ۱۸
- ۱۸ خدای تعالی سلبي صفتونه..... ۱۸
- ۲۲ ۲۲
- ۲۶ اتم لوست ۲۶
- ۲۶ نبوت (پېغمبري)..... ۲۶
- ۲۷ دپېغمبرانو دبعثت او راستولوضرورت..... ۲۷
- ۲۸ انسان ټولنیز موجود دی..... ۲۸
- ۳۰ نهم لوست ۳۰
- ۳۰ پېغمبران معصوم دي..... ۳۰
- ۳۴ لسم لوست ۳۴
- ۳۴ وروستی پېغمبر..... ۳۴
- ۳۸ قرآن تلپاتې معجزه ۳۸
- ۴۲ یوولسم لوست ۴۲
- ۴۲ معاد (قیامت) ۴۲
- ۴۶ دولسم لوست..... ۴۶
- ۴۶ دقیامت دثابوتولو لپاره دویم دلیل ۴۶
- ۴۷ معاد او بیاراپاڅېدل جسمانی دي ۴۷

د لوراندا او لورین خښتن په نامه

لومړی لوست

ددین پر اصولو به ځان پوهوو

ددین اصول یوشمېر عقیدې دي، چې ددین ستنې او بنیادونه گڼل کېږي او دادي: ((توحید (()) نبوت ((او)) معاد ((.))

دپته په پام سره، چې په هره زمانه کې انسانانو ډول ډول عقیدې لرلې او اوس هم بېلابېلې عقیدې موجودې دي او هره ډله او دین انسان یولې خاصو عقیدو ته رابولي؛ نو ځکه دمسلمان لپاره ضروري ده، چې ددین دد بنسټونو او غرضي کسانو د زهرجنو تبلیغاتو له امله له خپلو عقیدو وانه وږي او هرچاته پکار دي، چې په دلیل او برهان سره دخپلې عقیدې له اصولو خبر شي او ددې معنادانه ده، چې گوندې کلونه کلونه دې دیني علم زده کړي او فلسفي او استدلالی کتابونه دې ولولي؛ بلکې تردې حده بس دی، چې دخپلو عقیدو اصول په ساده او ټینګو دلیلونو وپېژني، لکه یوه مشهوره قصه ده، چې یوه ورځ یوې بوډۍ بنسټې په خرڅې تاراو بده په دې حال کې چاورنه پوښتنه وکړه، چې: ((دخدا ی تعالی د وجود ثابتولو لپاره څه دلیل لري))؟

بوډۍ سملاسي له خرڅې لاس اوچت کړ او چې خرڅه ودرېده؛ نو وئې ویل کله، چې دومره وږه خرڅه بې چلوونکې خرڅېږي؛ نو څنگه ویلای شو دا دومره پراخه نړۍ او دومره سترې منظومې بې له کوم چلوونکې وچلېږي او بې له کوم خرڅوونکې او تنظیموونکې پخپله وخرڅېږي؟

خوشال بابا دپوهې او عبادت په تړاو وايي:

عبادت بې معرفتته
 وارډه هـيـڅ دى پرغـفـلته
 اول پوه په معرفت شه
 بيا خبرپه عبادت شه
 ځان ساتنه له معصيته
 موافق شه لـه طاعته
 كه خبرپه معرفت شي
 لـتـپـه امرپه طاعت شي
 په ايمان كې دې خلل وي
 شناخت طاعت سره الـولـوي
 كافران په خدای خبردي
 چې طاعت نه كا كافردي
 حقيقتي مؤمن هاله يې
 گڼه زده كړه مؤمن نه يې
 كه دې شناخت هم د طاعت شته
 هم دې ترس دمعصيت شته
 كـبـيره د ايمان زيان دى
 هر طاعت لـره نقصان دى
 زده كړه بـه له ما بې درنگه
 گناهونه دي دوه رنـگه
 هر چې كم دي صغيره دي
 هر چې لوى دي كبيـره دي
 كه سړى كـبـيره نه كا
 صغيره به يې خدای بـه كا

په چاپسي لار شو؟

مسلمان، چې دخپلي عقيدې اصول په ټينگودلايلو زده كړل؛ نو د دين په نورو برخو لكه لمانځه، روژې، حج، معاملو او داسې نور څيزونو كې بايد له جامع الشرائط مجتهد او عالم نه تقليد اولاروي وكړي، چې دا جهاد ټول شرطونه ولري او د فقهې او استنباط (د دلايلو له مخې د الهي حكمنوراويستل (په ځانگې كې متخصص، ماهر او كاريوه وي د تقليد مطلب ماهر او متخصص ته مراجعه ده؛ يعنې لكه څنگه چې انسان د ژوند په هرې چارې كې ناروغ شي يا كور جوړوي؛ نو ډاكټريا انجينر ته ورځي همدا راز د دين په فروع او الهي احكامو كې كه انسان پخپله ماهر او پوه نه وي؛ يعنې پخپله مجتهد نه وي پكار ده، چې جامع الشرائط مجتهد او عالم ته مراجعه وكړي او دهغه تشخيص اورا په دخپل ژوند عملي برنامه وگرځوي.

دويم لوست

د خدای تعالی پر شتون عقیده دانسان په فطرت کې نغښتې ده. دانسان چې دوړو کوالي پراوتېږي او په ښه بده پوه شي؛ نو که له ځانه پوښتنه وکړي؛ نو په دې پوهېږي، چې رښتیا ویل، انصاف، له انسانانو سره مینه، او ورته خدمت کول او داسې نور ښه صفتونه ئې خوښ دي؛ یعنې د دغه ډول صفتونو په ښه والي پوهېږي او پر هغو د پوهېدلو لپاره کتابونو لوستلو ته هېڅ اړتیا نه لري او که څوک ورته پوښتنه وکړي، چې ((په کوم دلیل پوه شوي، چې رښتیا ویل ښه کار دی)) (په ځواب کې وائي چې: دامې په دلیل او برهان نه دي زده کړي؛ بلکې د ښه والي احساس یې زما په فطرت، او طبیعت کې نغښتی او زما په خټه کې اخیښل شوی دی!!).

د خدای تعالی پر شتون عقیده (هغه خدای، چې دنړۍ پنځگړاوی د ټولو مخلوقات پیدا کوونکی دی) دانسان د همدغو فطري چارو په کتار کې ده او انسان د دغې عقیدې د پیدا کولو لپاره د استاد زده کړې او د کتابونو یا درسونو لوستلو ته اړتیا نه لري؛ بلکې له خپل ضمیر او وجدانه که پوښتنه وکړي؛ نو پوهېږي، چې دا ټول کاینات یو پوه او څو اکمن پیدا کوونکی لري.

نو ځکه دانسان تاریخ چې لولو؛ نو گورو، چې پر خدای تعالی عقیده په تېرو وختونو کې ښې ان هغه وخت هم وه، چې انسان نیم وحشي و او د ځناورو په څېر یې ژوند کاوه اوله پوهې، علم او فرهنگ سره ئې سروکار نه درلود البته کله کله د خدای تعالی په معلومولو او تشخیصولو کې تېروته؛ د مثال په توگه لمر، ستوري، بوتان

يا دځمکې نور خيزونه به ئې خدای اودنړۍ پنځوونکي او خالق گڼل؛ خو په هر حال پر خدای تعالی او پنځگر عقیده موجوده وه.

اوس چې پر خدای تعالی د عقیدې په فطري توب پوه شول؛ نو دڅو تکيويادونه اړینه بولم.

کله کله انسان دځينو خاصو لاملونو له امله له فطري خيزونو غافلېږي؛ يعنې لکه څنگه چې که يوه پېرې ټوکړپه يوبرقي چراغ واچول شي؛ نو د چراغ رڼا خورېدو ته نه پرېږدي همداراز کله کله انسان د علمي غرور، بې ځايه وياړونو او پشه شېوتونو او هوسونو کې دډوبېدو په وجه د خدای پېژندنې له فطرت غافلېږي او پر فطرت يې لويه پرده غوړېږي او انسان له خدايه داسې ناخبره او غافلېږي چې ته به وائي گوندې د خدای پېژندنې عقیده يې بيخي په فطرت او خټه کې نشته؛ خو کله چې دا پرده لرې شي؛ نو انسان پخپله خدای ته متوجه کېږي او پام ئې وراوړي.

هغه انسانان، چې دگناه، شېوتونو او هوسونو له امله د خدای پېژندنې له اصلي فطرت غافلېږي په الوتکې، بېرې، گاډي او يانورو داسې خيزونو کې له خطري سره دمخامخېدو په وخت کې، چې ورته دا احساس پيداشي، چې د تېښتې او بېچ کېدو لار نه لري او ظاهري وسايل ئې نه شي ژغورلای؛ نو د زړه له تله او په پوره توجه خدای ته متوجه کېږي. اوله خدايه مرسته غواړي؛ يعنې په دغه وخت د خدای پېژندنې، خدای مننې او خدای غوښتنې فطرت سم راڅرگندېږي.

چا له يو عالمه و غوښتل، چې پلاني ته د خدای پاک لار وښيي (يعنې د خدای د وجود د ثابتولو دليل ورته بيان کړه).

عالم په ځواب کې وويل: ته کله به بېرې کې سپور شوی يې؟

هو!

آيا داسې شوي، چې ستاسو بېرې، ماته شوې وي او بله بېرې هم نه وي اوتاته لا مبوهم نه درځي، چې ځان له ډوبېدو بچ کړي (يعنې د بچولو ظاهري وسيله نه لري).

هو!

نو هغه وخت ، چې له هرې خوا نهیلي شوی وې ؛ نوایا په خپل زړه کې داسې چاته نه وې متوجه چې تاله خطره یچ کړي ؟
هو ، ولې نه په زړه کې مې داسې احساس درلود ، چې داسې یو قدرت شته ، چې ما بچوی اود مرگ له خطرې مې ساتلی شي !
عالم ورته وویل : ((هماغه قدرت ، چې ته ورته متوجې وې او په زړه کې دې احساس شو ؛ نو هماغه خدای دی))

یعنې هماغه څوک ، چې انسان ورته د اړتیا ، بې وسۍ او لاچارۍ پروخت متوجه کېږي او پام ئې وراوړي او هماغه قدرت ، چې د تکبر او غرور د پردو له لرې کېدو او د ځامنی ، په خلکو د باور او په ظاهري وسایلو د تکیې او باور له پرېښو د لووروسته انسان ورته مخه کوي هماغه دنړۍ خالق ، د اړتیا وولرې کوونکی او د بنسټو او کرېدلوانسانانو ژغورونکی خدای دی

درېيم لوست

د کائناتو نظم اوسمون دخدای تعالی پر شتون ښه شاهد دی

که تاسو یو گاډي، دگنډلو ماشین، گری، الوتکې یا نورو څیزونو ته په غورو گورئ؛ نو به وینئ، چې په هریو کې یو خاص نظم دی او په ځانگړي پروگرام سره چلېږي، آیا دا کېدای شي، چې دا منظم اوسم ماشینونه پخپله اوبې له جوړونکې جوړ شوي وي؟!

که تاسو ته دا احتمال له عقله لرې ښکاري، چې د الوتکې، ماشین، چې حیرانوونکې نظم لري پخپله جوړ شوی؛ نو دا دومره پراخ او هک پکوونکی نظام، چې پر ټوله نړۍ او کائناتو اوسونکی دی او هره برخه یې د الوتکې د ماشین تر نظامه ډېره دقیقه ده له کومه پیدا او چا جوړ کړی دی؟

دا حیرانوونکی نظم او په دې نړۍ کې پټ رازونه، چې د دنیا ټول پوهان یې حیران کړي له کومه پیدا شول او چا خلق کړي دي.

که لږ څیر شو او غورو کوو؛ نو د انسان عقل دا وائي، چې یو یوه، څو اوسونکي او حکیم پالونکې شته، چې دا دومره منظمه دنیا او ټول رازوال مخلوقات یې پنځولي دي. د دې لپاره، چې په نړۍ او کائناتو کې په نظم خبر شئ همدومره بس دی، چې د انسان د بدن یو غړي لکه)) سترگې ((ته ښه پام وکړئ؛ د اوږو کی شان ماشین) سترگه) دومره دقیق او مرموز دی، چې لا تر اوسه د سترگو کار پوهان یې د ټول رازونو پر پوهېدو نه دي برلاسي شوي.

آیا کوم عاقل دا ویلای شي دا سترگه، چې دومره دقیق او حیرانوونکې سیستم لري پخپله به جوړه شوي وي؟!

آيا دانسان د بدن د هاضمې سيستم لکه معده او داسې نور غړي، چې هريويې خائنه قانون او اصول لري په دې گواه نه دي، چې دايو پوه، خواکمن او حکيم جوړونکی لري او داتول بي په يو خاص سيستم او انتظام سره جوړ کړي دي؟.

اوس به د غنمو يوې دانې ته راشو، چې له ځمکې راتوکېږي او بياترې يو وړين بوټی جوړېږي او په هر وړي کې خو خودانې وي کله، چې دادانه پر ځمکې شيندل کېږي بيا د ځمکې سينه څيروي اوله خاورو سررا باسي، چې بوټی ترې جوړ شي. دلته کوم داسې انتظام په کار لگيادی، چې د غنمو دانه خپل بهير او چکر پوره کوي؟ په حقيقت کې وريځې، بادونه، سپوږمۍ، لمر، دکال فصلونه ورځ او شپه او..... داتول ديوه مهربان پالونکې په شان د غنم دانه په يو خاص ډول سره پالي تردې، چې د غنمو بوټی او وړې ورځني جوړ شي او بياترې گټه واخلو.

آيا د غنمو همد بوټی يا نورې ونې دخداي تعالی پر شتون، دهغه په حکمت او قدرت دپوهېدو لپاره بس نه دي؟

آيا ويلې شو، چې دانظم او ضبط پخپله پيداشوی دی؟
 ايا دانسان عقل داويلی شي، چې داستوري، لمر، سپوږمۍ، څلور فصلونه، ورځې، شپې او..... پخپله پيداشوي او کوم پنځگړاوپيدکونکی نه لري؟

له يو استاده شاگرد پوښتنه وکړه مورچې دنړۍ او کائناتونظم تشریح کوو؛ نوځينې مادي انسانان، چې دخداي تعالی پر شتون شک لري يايې نه مني وائي، چې دهرڅه خو طبيعت او فطرت پيداکړي دي!

استاد ورته وويل: که له فطرت هغه څيزوي، چې پوهه (علم) قدرت او اراده لري؛ نو همدخدای دی او هغوی ئې په نوم کې تېروتي دي (يعنې خدای تعالی ته ئې د طبيعت او فطرت نوم ورکړی دی) (او که له فطرت هغه څيزوي مطلب داسې څېزوي، چې علم، قدرت او تدبير نه لري؛ نو داممکن نه ده، چې دومره منظم جهان دوړوند، کون او بي شعوره فطرت په لاس جوړ شوی وي!

لنډدا، چې عقل او پوهه دا حکم کوي، چې دانړۍ او کائنات يو پوه، حکيم او خواکمن خالق جوړکړی، چې هماغه خدای دی، اودانه شي کېدای، چې بي شعوره او ناپوهه فطرت داسې دقيق نظام جوړکړي.

څلورم لوست

د انسان په فکري سیستم کې نظم

په دې لوست کې بیا د انسان د پیدایښت څیر لوسته ورگرځو؛ ځکه، چې وائي ((د یار خبره تر هر څه خوږه وي)) . انسان پخپله یوه لویه دنیا ده، چې هر غړی یې دخالق او پالونکې د قدرت او پوهې گواهي ورکوي او څومره، چې د انسان علم زیاتېږي او د طبیعت له رازونو زیاته پرده لرې کېږي؛ نو د حکیم او ځواکمن خدای شتون ورته ښه څرگندېږي.

موږ گورو، چې د هر انسان په جوړښت کې د غیبودنې، یو چراغ بل دی، چې انسان دنېکۍ، خیر او ښېگڼې لورته وربیایي، چې دا ځلانده چراغ هماغه ((فکر)) دی.

په دنیا کې، چې څومره برسېروني او اختراگانې شوي، ټولې د همدغه فکر او عقل له امله دي.

ټول کتابونه او کتابتونونه او ټولې علمي څانگې د همدغه ځواک ((فکر)) له برکته پیدا شوي او همد افکار او سوچ دی، چې د شک په وخت کې انسان نېکمرغی ته رابولي؛ نو انسان ته چا دا گټور ځواک ورکړی دی؟

آیا انگیر لای شو، چې له لوی خدای او ځواکمن پالونکي پرته بل چا د و مره لویه پانگه انسان ته ورکړې ده؟ د انسان په بدن کې یو ډېر وړوکی، دقیق او نازک ماشین ایښودل شوی، چې ډېر کم وزن او نازک او نرم مواد لري، دغه ماشین ته ماغزه یاد اغصا یو مرکز وائي او یوه حیرانوونکې چاره یې داده، چې پخپله او اټوما تیک کار کوي. د انسان په لاس جوړ شوي د حساب ماشینونه د انسان په حکم چلېږي او څه، چې ترې انسان غواړي هغه کوي؛ خود اټوما تیک ماشین (ماغزه)

ددغو ماشینونو پیرعکس او اپوته دي؛ یعنی نه یواځې حکم ته ضرورت نه لري؛ بلکه دانسان بدن ته امرکوي او ورته لارښيي.

دانسان بدن پخپله پر انرژي باندې د مادي بدلولو یو ماشین دی اوله هغو ماشینونو ډېر توپیر لري، چې انسانانو پر انرژي د مادي ډارولو لپاره جوړ کړي؛ ځکه دا ټول ماشینونه یواځې خاص مواد پر انرژي بدلوي؛ خود انسان بدن ډېر خام او کچه مواد جذبوي او په ډول، ډول انرژي یې بدلوي. دانسان په بدن کې کیمیاوي لابراتوارونه او د درملو جوړولو ماټریک کارخانې دي ((غدویا غوتو)) (په شکل جوړې شوې دي، چې هر یو یې د خاصو موادو د جوړولو مسوولیت لري او دغه مواد دانسان د ژوند په بېلابېلو چارو کې خاصې دندې لري آیاد دقیق او بشپړ ماشینونه په دې گواه نه دي، چې انسان یو څواکمن، پوه او حکیم پیدا کونکی خدای لري؟!)

دمیری ژوند

له انسانه به تېر شواو ((دمیری)) (ژوند ته به ځغلنده نظر وکړي، چې یوه وړه حشره ده او موږ ته د توحید او خدای پېژندنې درس راکوي. د دې وړو کې ژوي ژوند، په گډ ژوند، گډ کونښن او له یوبل سره په ملگرتیا ولاړدی او دیوبل په مرسته خپل کارونه کوي دا گډه ملگرتیا دمېرټون په جوړولو او د دانواو خوړو در اغونډولو په وخت لیدلای شی.

دا حشره پرته له دې نه، چې پوهنتون ته تللی وي او بې له دې نه، چې دکرهنې پوهنځي یې ویلی وي په خدای ورکړې پوهې، فطري غریزې او احساس سره په دې پوهېږي، چې که غواړي یوه دانه په سورې کې خوسا او خرابه نه شي؛ نو پکار ده، چې نیمه یې کړي.

میری که محسوس کړي، چې دانه لمده شوې؛ نو سمدستي یې له سورې راوباسي اولمرته یې ږدي، چې وچه شي او اصولا دوی خپلې سورې او مېرټون په لوړ او وچ ځای کې جوړوي، چې اوبه ورته ونه رسېږي.

نو آیا ویلې شو، چې دا حیرانوونکې کارونه له لارښوونکې پرته کېدای شي؟!)

ددې وړې حشرې استاد اولارېشونکې شوک دی؟ اوله کومه یې دادومره
ستري خبرې) چې انسان پرې دزده کړې له لارې پوهېدای شي (زده کړې اود
ژوندبنیادني پرې ولاړ دی؟

ستاسې پام یوې په زړه پورې مناظرې ته رااړوو:

یو ماده لمانځي یو عالم ته وویل: ((دخدای تعالی وجود راته ثابت کړه ((ددې
پوښتنې په وخت کې یو ماشوم هم ناست و، چې له هغې سره یې لوبې کولې عالم له
ماشومه هغې راواخېسته او ماده لمانځي ته یې وویل: داهگې وینې، چې یوه
سخته، کلکه اوبنده کلاترې راتاوه ده، په دې کلاکې دننه اوددې الوونوترشایې
پرې پوسټکې دی او په هغه کې دننه لېشان ویلي شوي، سره اوسپین زردی
دهگې سپین اوژپې؛ (خودوی له یوبل سره نه گډېږي)؛ نوآیا ویلي شو، چې
داژپړ اوسپین، چې له یوبله بېل دي او پخپله پیدا شوي دي؟

ای پوښتنو نیکه! هېشوک ددې هگيو له دننه خبرنه دي، کوم چرگوري، چې ترې
راوځي نږه وي او که ښځه اوچې راووځي؛ نو زړه رانېکونکې اورنگارنگ وي)
کوم یو څواک داچرگوري داسې رنگ او انځورکړی دی .
آیا دیو چرگوري یا یو طواوس رنگول او انځورول دیوې تختې یا تصویر له رنگو
لونه کم دی؟

آیا مورې ویلی شو، چې یو جوړ شوی تصویر، جوړوونکې او انځورگرلري؛
خودافطري انځورگرې پخپله شوې ده؟

عالم زیاته کړه: آیا نه منې، چې داهگې او هغه چرگوري، چې ترې پیدا کېږي
اودومره خصوصیات لري دایو حکیم، پوه اومدبر پالونکې او پنځگرلري؟
پوښتنونکي لېسوچ وکړ او لکه، چې له خوبه راپاڅېدلی وي سمدستي یې وویل:
((هوگواهی ورکوم، چې دانړۍ یو پیدا کوونکې او پنځگرلري، چې نوم یې الله
دی او ټول کمالي صفتونه لري اوگواهی ورکوم، چې محمد صلی الله علیه وآله وسلم
دخدای بنده او استازی دی.))

هو دنړۍ له موجوداتو هرژوندی مثال، هراتوم، هره زره
اودژوندیو څارویو هرسلول دحقیقي پالونکې او خالق پرشتون رښتیني گواه دي

پینځم لوست

دخدای پاک صفتونه

هر صفت، چې انسان ته سترتوب او بزرگي ورکړي او اړتیا ونیمگر تیا یې لري کړي هغه ته کمالی صفت وایي لکه دپوهې او هوښیاری، صفت، چې له یووگړي ناپوهي لري کوي همدراز که څوک وس او قدرت نه لري؛ نو نیمگړی او ناقص دی او قدرت صفت دهغه دانیمگړ تیا لري کوي ددې جهان پالونکی او خدای، دکمال ټول صفتونه لري اوله هر ډول عیب او نیمگړ تیا پاک دی دا، چې خدای دنړۍ ټولې اړتیاوې پوره کوي اونور و ته کمالونه اونعمتونه ورکوي؛ نو پکار ده، چې پخپله هم دغه کمالی صفتونه ولري؛ ځکه چې داخونه شي کېدای، چې څوک پخپله کمالی صفتونه ونه لري او نورو ته یې ورکړي مثلا څوک، چې پوهه ونه لري بل ته څه نه شي وربښوولی.

که خوښه مو وي دا بحث به لږ نور هم اوږد کړم.

خدای تعالی پوه ځواکمن او ژوندی دی.

په کائناتو کې له مطالعې دخدای تعالی پرصفتونو پوهېدای شو؛ ځکه چې داپراخه نړۍ، چې سرتړپایه په کې نظم وانضباط کارول شوی او هر یو مخلوق په اندازې اوله ځانگړ تیاوو سره پیدا شوی په دې خبره لوی دلیل دی، چې ددې پیدا کوونکی، علم، پوهه، وس او قدرت لري په کائناتو کې دا حیرانوونکی نظم په

دې گسواه دی، چې ددې پيدا کونکی دهر موجود په رازونو او د هغو د پساتي کېدو او فنا کېدو پر عواملو او د هر ژوندي د ژوند او مرگ په سببونو خبردی او په هراړخيز او بشپړ علم او تدبير ئې هر څيز پيدا کړی دی.

اوس، چې دخدای تعالی د علم او قدرت په صفتونو پوه شو؛ نو په يوبل صفت ئې، چې ژوندیتوب (حيات) دی هم پوهېداى شو؛ ځکه چې دپوهې او علم لپاره ژوند ضروري دی او څوک، چې علم او وس لري؛ نو ژوندی به هم وي، خدای تعالی په قرآن شريف کې ځان په ټولو کمالی صفتونو لکه علم، قدرت او ژوند (حي) ستایلی او ځان يې له هر ډول نیمگړتيا پاک گڼلی دی.

أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛ يعنې خدای تعالی په هر څه پوه او خبردی. (بقره ۲۳۱ آیت .)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ يعنې هغه ژوندی دی اوله هغه پرته بل خدای نشته. (غافر ۲۵ آیت)

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

؛ يعنې بېشکه خدای په هر څه قادر دی (بقره ۱۴۸ آیت .)

البته لکه، چې وويل شول کائنات په خپلوزياتو رازونو سره دخدای تعالی پوهه، علم، قدرت او ژوند يتوب ښه ثابتوي؛ خود هغه دپوهې، علم، قدرت او نورو صفتونو څرنگوالی مورته سم معلوم نه دی؛ ځکه چې زموږ عقل او فکر لندا او محدود دی او دخدای تعالی د ذات او صفتونو حقيقت ته) چې له هراړخه نا محدود دی (نه شي رسېدلای.

هو! دهر انسان فکر که څومره ډېر وړ او قابل هم وي دخدای تعالی د حقيقت لوړې څوکې ته نه شي رسېدلی او مورته شو کولی او مسووليت هم نه لرو، چې دخدای تعالی د ذات يا صفتونو پر حقيقت پوه شو؛ يواځې څيز چې مورې ورس لرو او له مورې غوښتل شوي دادي، چې په کائناتو او د الهي عظمت په نښونښانو کې په دقيقې مطالعې او څېړنې سره دخدای تعالی پر وجود او صفتونو عقیده پيدا کړو؛ خود خدای تعالی د ذات او صفتونو حقيقت هېڅکله مورته نه شي معلومېداى او نه به معلوم شي او داسې توقع او هيله لرل هم نه دي پکار؛ ځکه چې د دين مخکښان اولارښوونکي وائي: ((هر څيز، چې مورې يې په خپل ذهن کې

تصور کړو هغه خدای نه دی؛ بلکې زموږ د ذهن پیداشوی څیز دی او هم مورته راگرځي ((.)

خدای تعالیٰ اورېدونکی او لیدونکی دی

خدای تعالیٰ ځانته سمیع او بصیر ویلی، د سمیع او بصیر معناده؛ اورېدونکی او کتونکی .

د خدای تعالیٰ د کتنې او اورېدنې مطلب دادی، چې هغه په ټولو اورېدونو او لیدلو خبردی لکه څنگه، چې د دنیا په ټولو موجوداتو خبردی او ټول دهغه په وړاندې حاضر دي .

البته دانسانانو او حیوانانو د لیدلو او اورېدلو وسیله سترګې او غوږونه دي؛ خودا چې الله تعالیٰ اورېدونکی او کتونکی دی مطلب دانه دی، چې هغه سترګې او غوږونه لري؛ بلکې مطلب دادی، چې خدای تعالیٰ په ټولو لیدنو او اورېدونو خبردی او ټول دهغه په وړاندې حاضر دي او هیڅ څیز ترې پټ نه دی او څرګنده ده، چې په اورېدونو یا لیدنو دهغه خبرتیا او پوهه سترګو او غوږو ته اړه نه لري، یو دیني عالم وائي:

(دا چې خدای تعالیٰ لیدونکی او کتونکی دی؛ نو مطلب دانه دی، چې هغه زموږ په شان غوږونه او سترګې لري ((؛ بلکې هغه ئې بې له غوږو او وري اوبې له سترګو گوري)) .

اوس کېدای شي څوک دا پوښتنه وکړي، چې په کوم دلیل خدای تعالیٰ کتونکی او اورېدونکی دی؟

ددې پوښتنې ځواب د پراسان دی کله، چې موږ پوه شو، چې خدای تعالیٰ بې پایه علم لري او له هر څه خبردی؛ نو ددې ټولې پوهې او علم لازمه داده، چې هغه له ټولو اورېدونو او لیدنو هم خبردی .

دې ته په پام سره ددغو دواړو صفتونو (سمیع او بصیر) د ثابتولو لپاره بېل دلیل ته اړتیا نه لرو، پردې سربېره، چې مخکې مو وویل دنسې خالق باید د ټولو کمالونو خاوند اوله نیمګړتیا وواو عیبونو پاک وي

اودا اور بدلوا اوليدلو صفت په هغه معنا، چې و موويل په خپله يو ډول کمال دی اود دې کمال نه لرل نقص او نیمگړتیا ده.

شپږم لوست

خدای تعالی یودی او شریک نه لري

د خدای تعالی یووالی له بېلابېلو لارو ثابتولی شو؛ خو په دې لوست کې یواځې دوه دلیلونه وایو:

لومړی دلیل: دکاتناتوپيوسستون او همغږي پخپله د خدای تعالی دشتون پریووالي غوره دلیل دی، فرض کړئ ستاسوپه لاس کې یو کتاب دی، چې ۵۰۰ مخه لري اولوستلی مونه دی او خبرنه یې، چې دا ټول کتاب یوتن لیکلی او یا یې ځینې برخې یوتن او ځینې یې بل لیکلي وي تا سوتول کتاب لولئ که ومولیدل، چې دکتاب مطالب، منځپانگه، دلیکنې استدلال، املاء او دجملو جوړونې طریقه یې یوشان ده او همغږي لري؛ نو پوهېږئ، چې دا ټول کتاب یولیکوال لیکلی؛ ځکه که دا کتاب دوویازیاتولیکوالولیکلی وو؛ نوارومرو یو ډول ناهمغږي به په کې وي اودا ناهمغږي که څومره لږه، دقیقه او معمولي هم وي، چې عام او معمولي وگړي پرې پوه نه شي؛ خو بیا هم ماهران اولیکوالان پوهېږي، چې کتاب دیوه تن لیکنه نه ده او څو کسانو لیکلی دی.

دې سرزېزې ته په پام سره اوس دادی، دادنیا، طبیعت او هستي مطالعه کوو؛
 (ځکه چې پوهان وائي) طبیعت دخدای تعالی کتاب دی (.)
 له لوستلو وروسته پرې د ټولو علومو له کارپوهانو او ماهرانو سره خبرې
 کوو، چې وگورو آیا دخلقت ددې سترکتاب ټول مخونه له یوبل سره همغږي دي
 او که نه؟

که د طبیعت ټولې چارې او ټول مخونه همغږي او منظم وي؛ نو دا په خپله درب
 العلمین او زموږ د پالونکي په یووالي لوی دلیل دی.
 له نېکه مرغه موږ چې د طبیعي علومو د هرې څانگې له کارپوهانو پوښتنه
 کوو؛ نو ټول موږ ته په گردې نړۍ او کائناتو کې یو نظم او یو ستون را په گوته کوي
 او وايي، چې دا ټوله دنیا په یوه نقشه جوړه شوې او ددې اصول او قوانین دومره عام
 او هراړخیز دي، چې دیوې وړې شان ذرې په ازمینست سره پر نړۍ باندې پریو او کم
 قانون پوهېدای شو او دیو وړو کې څیز د ازمویښت له مخې دیولوی قانون پایله
 اخیستی شو.

ددنیا ټول پوهان؛ ژوند پوهان، فزیک پوهان، اتوم پوهان، اونجومیان ددې
 پیوستون گواهي ورکوي.

آیا تردې لویه همغږي بله کېدای شي، چې د لمریز نظام او د کائناتو نورې لوی
 منظومې هماغه قانون لري، چې یو وړوکی شان اتوم ئې لري.
 موږ ټولو ته پته ده، چې لوی لوی سیارې په خپل مدار کې د ((جاذبې))، اوله
 مرکز د تېښتې د قانون له مخې څرخېږي، اټوم، چې دومره وړوکی دی، چې په
 ملیونونو ئې په یو میلی متر ځای کې ځائیږي هم دغه دوه متضادې قواوې لري؛
 یعنی جاذبه اوله مرکز د تېښتې قوه (او د همدغو دوو ځواکونو په رڼا کې
 الکترونونه د جاذبې په مدار کې له پروټونونو راتا وېږي).

که د بوټو، ژویو، انسانانو او ځناورو ژوند ته وگورو، هلته هم همدا همغږي شته
 په ژویو او بوټو کې دنسل د پیدایښت عام قانون یوبل ته دومره نږدې او ورته دی، چې
 ځینې خبرونکی وائي، چې دا ټول ډولونه په حقیقت کې له یو ډول راپیداشوي دي.

که تاسې د یو کتاب بېلابېلې پاڼې ولولئ او بڼه ورته څیر شئ؛ نو آيا د هغه له همغږي، یوشان والي، استدلال، اسلوب او جملو جوړونې پوهېداى شئ، چې داد یو لیکوال کتاب دى او که ډېرو؟

طبیعت هم د یو کتاب په شان دى، چې بې شمېره پاڼې او مخونه لري هر مخ؛ بلکې هره کرښه ئې په زرگونو څپر و نکېو څپر لى او را سپرلې او لاهم پرې لگيادي، ټول پوهان یوه خوله دي، چې دا کتاب یو لړ او یو شان عام قوانین لري مثلاً په هر ځای کې د علیت قانون موجود او واکمن دى، د جاذبې او ثقل قانون په ټولې مادې نړۍ کې شته، ټول اتمونه هسته لري او درنا او نور قوانین هم په هر ځای کې یوشان دي.

آيا دخلقت او نړۍ په کتاب کې دادو مره همغږي او یوشان والى ددې گواه نه دى، چې ددې پیدا کوونکى هم یو دى؟

آيا که نړۍ او طبیعت دوه خدایان او دوه پیدا کوونکي لرل؛ نو دهغوى د حکومت طرز، ډول ډول ارادو، دهغود کارونو تدبیر او طریقې به بېلې بېلې نه وای؟

دویم دلیل

خدای تعالی، چې پیغمبران دانسانانو د لارښوونې لپاره رااستولي او په معجزو او پرېمانه دلیلونو ئې خپله پیغمبري ثابته کړې دهغو ټولو پیغمبرانو خلک د یو خدای منلو ته رابللي دي، څرگنده ده، چې که دنړۍ خدایان له یوزیات وو؛ نو ټولو پیغمبرانو به خلک یو خدای ته نه رابلل؛ بلکې هر پیغمبر به خلک بېلابېلو خدایانو ته رابلل او دهغه خدای تبلیغ به ئې کاوه، چې رالېرلى یې دى او که څوک دانپوکه وکړي، چې کېدای شي ځینې خدایان داسې هم وي، چې دانسانانو لپاره ئې کوم پیغمبر نه وي رااستولى؛ نو دا یوه بې بنسټه خبره ده؛ ځکه څنگه کېدای شي، چې یو خدای دخپل غوره مخلوق (په هکله دومره بې پرواي او دهغوى د نېکمرغۍ اولارښوونې لپاره یو پیغمبر هم راونه لیري!

یو دیني مشر همدې حقیقت ته په اشارې سره خپل زوى ته وائې: ((گرانه زویه! یوه شه چې که له یوه خدای پرته نور خدایان وای؛ نو پیغمبران به یې هم رالیرلې وو او دا چې مور گورو، ټول پیغمبران خلک د یو خدای منلو ته رابولي، دا پخپله ددې خبرې لوى دلیل دى چې له یوه خدای پرته نور خدایان نشته او که خدای تعالی

شریک درلود؛ نودهغه شریک به پرځمکه او حکومت دخدايي قدرت نښې هم
 ښکاره کړې وای او دا چې دبل خدای هیڅ نښه نشته له دې یقین پیدا کوو چې خدای
 تعالی شریک او ساری نه لري.))

اووم لوست

خدای تعالی سلبي صفتونه

سلبي صفتونه هغه صفتونه دي چې که په چا کې وي؛ نوهغه به نیمگړی وي
 او بل ته به اړوي او خدای تعالی له هغه صفته پاک دی، چې ذات یې نیمگړی کړي یا
 یې نورو ته اړ کړي، دپوهېدو لپاره ځینې صفتونه یې دا دي :
 ۱) خدای تعالی جسم نه دی.

ټولو ته معلومه ده چې هر جسم او بدن یوځای ته ضرورت لري؛ نو که خدای
 تعالی جسم وي؛ نو یوځای ته به ضرورت لري او مخکې مو وویل چې خدای تعالی
 بې نیازه دی او هیڅ څیز ته ضرورت نه لري؛ ځکه که څوک نورو ته محتاج وي
 ؛ نو د نورو اړتیاوې نه شي پوره کولای؛ نو معلومه شوه چې خدای تعالی جسم نه دی؛
 ځکه چې جسم یوځای ته اړتیا لري.

۲) (خدای پاک مرکب نه دی .

خدای تعالی ذات مرکب نه دی؛ ځکه چې هر مرکب څیز خپلو اجزاو او پوټو ته اړتیا لري مثلاً یو خاص درمل یا یو گاډی او داسې نور څیزونه چې له بېلا بېلو اجزاو او برخو څخې جوړ شوي خپلو اجزاو ته محتاج دي او که یو جزاویا یوه برخه بې نه وي؛ نو بیا خپل مخصوص اغیزله لاسه ورکوي او یا خاص کار ترې نه اخیستل کېږي همدغه شان که د خدای پاک ذات له ځینو اجزاو جوړ شوي وي؛ نو خپلو اجزاو ته به محتاج وي او موویل چې د خدای تعالی ذات هیڅ څیز ته ضرورت نه لري او له هر څه بې نیازه دی.

۳) (خدای تعالی په سترگو نه لیدل کېږي

د هر څیز لیدل ځانته شرایط لري او یو شرط یې دادی چې هغه به جسم وي او په یوه ځای کې به وي، که داسې نه وي؛ نو بیا په سترگو آن په دوربین اوزره بین هم نه شي لیدل کېدای او کله چې مور ثابتته کړه، چې خدای تعالی جسم نه دی او ځای نه لري؛ نو هېڅکله په سترگو نه شي لیدل کېدای او دا هم نه شو ویلای کوم څیز، چې په سترگو نه لیدل کېږي هغه به موجود نه وي؛ ځکه داسې څیزونه شته، چې موجود دي؛ خو نه لیدل کېږي لکه برقي څپې یا د بدن دردونه او مور د هغوی په نښو نښانو ځان پوهولای شو؛ نو ضروري نه ده، چې هر څیز په سترگو ولیدل شي؛ نو ځکه داسې نه ده هر څیز چې په سترگو ونه لیدل شي هغه به نه وي.

۴) (خدای تعالی هیڅ څیز ته هیڅ ډول ضرورت نه لري

که خدای تعالی بل ته اړوي؛ نو د خدای او نورو مخلوقاتو ترمنځ به هیڅ توپیر نه وي لکه څنګه چې نور مخلوقات له ځان پرته نور وڅیزونو ته اړتیا لري او هغوی خپل ضرورتونه پوره کوي؛ نو که خدای تعالی هم نیازمن وي؛ نو همداسې به وي؛ یعنې یو بل خدای ته به اړ وي، چې هغه به ئې اړتیاوې پوره کوي؛ نو ځکه باید ووايو چې احتیاج د خدای تعالی له ذات سره بیخي اړخ نه لګوي او خدای خو هغه دی چې د نورو اړتیاوې پوره کړي او څوک چې پخپله ضرورتمن وي؛ نو د نورو اړتیاوې به څنګه لري کړای شي.

قرآن مجید) د فاطر سورت ۱۵ آیت (په دې باب وائي:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتُّنَّمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ژباړه)) ای خلکو تاسو، او ټول مخلوقات، خدای تعالی ته محتاج اوسئ
 اویواځې هغه دی چې غني او بالکل بې نیازه دی ((
 رحمان بآباد خدای تعالی په ستاینه کې وایي:

گوره هسې کردگار دی رب زما
 چې صاحب دکل اختیار دی رب زما
 همگي بزرگواران چې څوک یې وائی
 ترهمه و بزرگوار دی رب زما
 نه یې هیڅ حاجت پر چاباندې موقوف دی
 نه دهیچا منت بآردی رب زما
 له نیستی یې دهستی صورت پیدا کړ
 هسې رنگ پور دگار دی رب زما
 هم صانع دی د جملة و مصنوعاتو
 هم سامع د هرگفتار دی رب زما
 چې یې هیچری نه مثل نه مثال شته
 دهغوی عطرو عطاردی رب زما
 هر تعمیر چې د دنیا اود عقبی دی
 دهمه وارو معمور دی رب زما
 خواننده دنانو یس و صحیفودی
 داننده دهراسرار دی رب زما
 که ظاهر دی که باطن دی که مابین دی
 له همه و خبردار دی رب زما
 که پیدا که پوشیده دی که اوسط دی
 په همه و وقوف دآردی رب زما
 شریک نه لري په خپله بادشاهی کبسی
 بی شریکه شهرداری رب زما
 هسې نه چې واحدی یې ده له عجزه
 په واحد وجود بسیاردی رب زما

حاجت نۀ لري دهبچاوي چاوي ساری ته
له هغوسره چې یاردی رب زما
خۀ حاجت دی چه وبل خواته یې غواړم
په خپل کور کبسي همکنار دی رب زما
هیڅ تغیر او تبدیل نۀ لـري رحمانه
تل تر تله برقرار دی رب زما

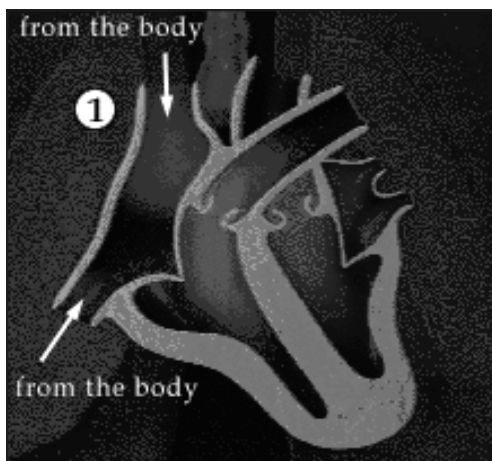
په ۱۳۴۶ل کې چې د لومړي ځل لپاره انسان پرسپورمې پښه کېښوده؛ نو دا بې له ځمکې اخیستل شوی عکس دی، چې د "الله" نوم پرې کښل شوی دی.

په ورپېچ د "الله" نوم کښل شوی دی.

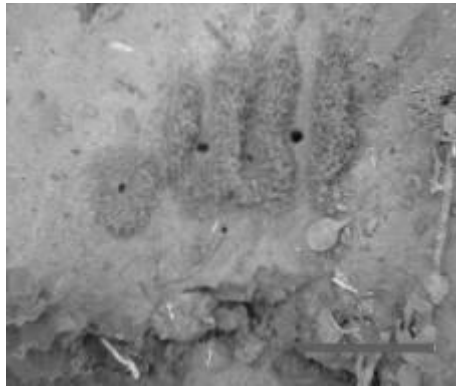
د شاتو د مچيو پر گبونې د "الله" نوم کښل شوی دی.

د انسان د زړه جوړښت د "الله" د کلمې په ډول دی

د پانیې پر مخ د "الله" نوم کښل شوی دی.

مېرپیان له ځالي راوتلي او خپله راتولېدنه يې د "الله" د کلمې په ډول انځور کړې ده.

پرکدو "امنوا بالله" کبسل شوی دی.

اتم لوست

نبوت (پېغمبري)

دا اسلام دويم اصل دهغو پېغمبرانو پرنبوت او پېغمبرۍ عقیده ده چې خدای تعالی دانسانانو دلارښوونې لپاره رالېږلي دي اودا پېغمبران لکه څنگه چې په کتابونو کې راغلي يولک او څلورويشت زره زيات او کم دي. خوشال بابا وايي:

يولک څلورويشت زيات او کم پېغمبران دي.
کل واړه مدام دي ثناخوان دمحمد

وروستی پېغمبر چې نبوت پرې پای ته رسېدلی او وروسته ترې بل پېغمبر نه راځي دا اسلام قدرمن پېغمبر حضرت محمد صلی الله عليه وآله وسلم دی. خوشال بابا وايي:

يولک څلورويشت زيات او کم پېغمبران دي.
کل واړه مدام دي ثناخوان دمحمد
ترلک زيات پېغمبران دي
څوک نبي څوک مرسلان دي
همه واړه نېک کردار دي
امينان دي وفادار دي
عالمان دي راست گويان دي
دوگړي نېک خواهان دي
نه يې نفس نه يې هوا وه

هره چاريې په رښتياوه
 يابسه وحيي يا الهام و
 چي يې چاوته کلام و
 زيات وکم ويل يې نه کړه
 چي يې کړه واړه يې ښه کړه
 محمد په کي افضل دی
 هم آخردی هم اول دی
 ددين کار په ده تمام شه
 خاتمت دده په نام شه

د پيغمبرانو د بعثت او راستولو ضرورت

دا څرگنده ده چې حکيم خداى د پراخه دنيا بې مقصد ه نه ده پيدا کړې او د اهم
 معلومه ده چې د پيدا ايښت د موخې گټه خداى تعالى ته نه رسېږي؛ ځکه چې په
 تېرولو ستوکې مووويل چې خداى تعالى څه کمى او نيمگي تيا نه لري چې د دنيا په
 پيدا کولو يې پوره کړي؛ نو د بته په يام سره د دنيا د پيدا کولو مقصد بايد پخپله
 د مخلوق او انسانانو لپاره وي او دنړۍ د خلقت يو اڅپنى مقصد چې موږ پرې
 پوهېداى شوى موجوداتو تکامل او بشپړتيا په تېره بيا د انسان هر اړخيزه بشپړتيا
 ده.

اوس د اپوښتنه راپيدا کړې چې انسان څنگه تکامل ته رسېداى شي؟
 څرگنده ده، چې د انسانانو تکامل او پرمختگ يو اڅپى د آسماني لارښوونکيو،
 روزونکيو او استادانو له لارې ممکن دی چې د اکار نور څوک نه شي کولى؛ ځکه چې
 غير آسماني مشران اولارښوونکي حقيقتونه پوره نه شي درک کولای؛ نو د انسان
 لارښوونه هم سمه نه شي کولى او د دې امله چې له خطا او گناه پاک نه دي؛ بلکې په
 کې ډوب هم دي؛ نو د لارښوونې د مقام جوگه نه دي؛ خو الهي استازي او مشران ((
 د غيبوله علم)) (سره درابطې اوله هر ډول غلطۍ څخه د پاکوالي په وجه انسان ته
 سمه لارښوولای او پرانستلى شي بې له دې چې په مشرۍ اولارښوونه کې تېروځي.

له دې سريزې پوهېږو چې بايد دانسان دروزنې اولارښوونې برنامه دنړۍ دخالق لخوا) چې دانسان په ټولو غوښتنو خبردۍ او پوهېږي چې څه دانسان په گټه دي اوڅه يې په تاوان (تنظيم او برابره شي او دا برنامه دهغو انسانانو په وسيله خلکو ته وړاندې شي چې پېغمبري او استازيتوب ورسره بنا ئېږي او دغيبوله نړۍ او خدای تعالی سره اړيکې لري .

انسان ټولنيز موجود دی

ټول به دې باور دي چې انسان ټولنيز موجود دی؛ يعنې له ټولني بېل ژوند نه شي کولی؛ بلکې مجبور دی چې له نورو انسانانو سره گډ ژوند وکړي؛ چې له دې گډ ژونده ټولنه جوړېږي.

بې له شکه په ټولنيز ژوند کې يولړا اختلافونه، تضادونه او ستونزې هم پيدا کېږي او که سم قانون نه وي، چې انساني ټولنه او معاشره سمه وچلوي؛ نو ټولنه نېکمرغۍ او تکامل ته نه شي رسېدلی، له دې امله دسم او عادلانه قانون شتون ضروري دی، چې دانسان او ټولني حق ورکړای شي او وگړنيز او ټولنيز حقوق خوندي کړي اوس بايد وگورو، چې څوک بايد دا قانون جوړ کړي او تر ټولوښه قانون جوړوونکی څوک دی؟ او شرطونه يې څه دي؟ دا قانون جوړوونکی لومړی شرط دادی چاته، چې قانون جوړوي؛ نو بايد دهغوی لسه روحي او بدني خصوصياتو، احساساتو، غرايزو او نورو ځانگړتياوو څخه خبر وي او داهراړخيزه پوهه له خدای تعالی پرته بل څوک نه شي لرلای؛ ځکه چې هغه خالق دی او يواځې خالق متعال دانسانانو په بهرنيو او دنننيو خصوصياتو او دانسانانو له روحي، بدني او نورو ځانگړتياوو او حالاتو خبر دی، يواځې خدای تعالی دی، چې له ډول، ډول پېښو، او بدلونونو، چې دانسان په ژوند کې راځي او ورسره مخامخېږي خبر دی له دې کبله يواځې همغه ذات دی، چې دانسانانو لپاره قانون جوړولای شي، داسې قانون، چې په ټول ژوند کې دهغه په گټه وي او انسان له تباهي او نابودۍ نه وساتي . خدای تعالی دا قوانين ديو شمير غوره اوله خطا وگناه نه دپاکو وگړيو په لاس خلکو ته رالېږلي، چې انسان ددغو قوانينو دکارولو او پر هغود عمل له لارې نه تکامل او بشپړتيا ته ورسېږي؛ يوه بله ونډه، چې دخدای تعالی پېغمبران ئې دانسانانو په لارښوونه کې لري

داده، چې هغوی پخپله د خدای تعالی د قوانینو لومړني عملي کوونکي دي ؛يعنې د قانون پر راوړلو سربېره داسې استادان او روزونکی هم دي، چې انسانانو ته پر دغو قوانینو عمل ورزده کوي او پخپله په دغه قانون د عمل ښه مثالونه او بېلگې دي، چې نور انسانان د هغوی په لاروی او د هغوی پر پل په پل کېښو د لوسره آسماني قوانین دخپل ژوند کړنلاره وگرځوي او عملي يې کړي .

له دې امله خدای منونکي ټولنه په دې عقیده او باورده ، چې خدای تعالی په هره زمانه کې د انساني ټولنو او معاشرې د هدایت لپاره یو یا څو پېغمبران را لېږلي ، چې په آسماني ښوونو سره انسانانو ته د ښکمرغۍ لار وښيي .

چاله یوه دیني مشره پوښتنه وکړه ، چې :

((د پېغمبرانو د بعثت او را لېږلو د ضرورت سبب څه دی ؟))

مشر ورته په ځواب کې وویل :

((دا چې په ټینګو دلیلونو ثابتې شوه ، چې مورې یو حکیم پیدا کونکی او پالونکی لرو ، چې مورې له نشته شته کړی یو او د احم ثابتې شوه ، چې خدای تعالی جسم او ماده نه ده او تر ټولو مخلوقاتو لور او ستر دی او مخلوق يې لیدلای نه شي ، چې دخپلو کارونو د سم والي ، ناسموايي او بدوالي په باب ترې پوښتنه وکړي ؛ نو په دې ښه کې لازمه ده ، چې یو لږ استازي او رسولان را ولېږي ، چې خلکو ته دخیر ، اصلاح او ښکمرغۍ لار وروښيي او څه ، چې دخلکو په زیان دي ورپه گوته کړي او په ټولو زمانو او پړاوونو کې باید په انسانانو کې یو لږ ښوونکي وي ، چې ځمکه د خدای تعالی له حجتې خالي نه شي))

نهم لوست

پېغمبران معصوم دي

په دې خوږه شو، چې د پېغمبرانو دراتلو يو مقصد دخلکو لارښوونه ده؛ خو په دې کې هم شک نشته، چې که يولاړښود پخپله په گناه ککړوي؛ نو خلک پاکي او پاکلمنی ته نه شي رابللی. له دې امله ضروري ده، چې الهي پېغمبران له هر ډول گناه، تېروتنو او ناوړه کارونو پاک وي، چې خلک هم دهغوی په لاروی، دنېکمرغی، لارومومي.

په بله ژبه که څوک نور خلک رښتيا ويلو او امانت ساتلو ته رابولي؛ خو په خپله دروغجن وي يا کله کله دروغ وائي او په امانت کې خيانت کوي؛ نو خبره يې پر خلکو اغېز نه کوي همداراز که پېغمبران له خطا او گناه پاک نه وي او خلک دا احتمال ورکوي، چې کېدای شي دوی په خپلې وينا د الهي احکامو په بېسانولو کې تېروځي؛ نو دهغوی خبره په پوره ډاډ سره نه مني او په پايله کې دهغوی سمه لاروي نه کېږي او دراتلو مقصد يې نه پوره کېږي. هو خداي تعالی داسې انسانان، چې له شرک او گناه پاک نه وي دخپلې پېغمبرۍ او استازيتوب لپاره نه غوره کوي؛ بلکه هغوی د دې ستر مقام لپاره ټاکي، چې له هر ډول ککړتيا پاک وي او په راتلونکې کې هم له گناه او خطا بچ او خوندي وي.

پېغمبران بايد د معجزې خاوندان وي

څوک چې روغ فطرت لري؛ نو ادعا يې دليله نه مني او که چايوه ادعا يې دليله ومنله عقل او پوهه يې نيمگړې ده؛ له دې کبله لازمه ده، چې ټول الهي پېغمبران دخپلې پېغمبرۍ د ادعا ثابتولو لپاره يودليل او گواه ولري او دا خبره ثابتې کړي، چې دوی دخداي تعالی استازي دي.

يودليل، چې د غيبوله نړۍ او پاک رب سره د پېغمبرانواړيکې ثابتوي معجزه ده. معجزه هغه کارته وائي، چې کول يې په هغو شرايطو او حالاتو کې، چې

پېغمبريې کوي دنورودوس کارنه وي؛ يعنې يو کار يو اخې پېغمبران وکړای شي
اونور يې نه لکه دمړيوژوندي کول او يا دظاهري وسايلوله کارولو پرته دلا علاجه
ناروغيو علاجول.

په دې باب يو اسلامي مشروائي: ((هر پېغمبر بايد له ځان سره يو شاهد ولري
) چې پر رښتینولۍ يې دليل وي ((
او معجزه پخپله يوه څرگنده شاهده ده، چې خلک پرې د پېغمبرۍ دادعا په
رښتيا اودروغو پوهېدای شي.
خوشال بابا وايي:

محمد چي پېغمبردی
ستاپه کوم دليل باوردی
دليل دا چي معجزات
لري دی بي نهايات
معجزه يې قرآن دی
چي راغلی په نبه شان دی
عرب پر فصیح زبان وو
دانشمندد خپل آوان وو
اتفاق يې په داکارو
له قرآنه يې انکارو
مدعي دمصطفی وو
په بطلان يې په غوغاوو
خه که دین دده باطل کړو
سحرگر يې چي بل کړو
جدلونه يې برپای کړه
کوششونه يې په رای کړه
يو آیت لکه قرآن و
چاونه وي هسي گران و
په داکار کي سرگردان شول
اخر خاوري دقرآن شول
همگي واره عاجز شول

در سول په دین فایز شول
 قرآن درست واره متین دی
 معجزه تربی و سبب دین دی
 دعیسی معجزه د داوه
 دم پرده و وپه ا حیتا وه
 د موسی عصا به مارشوه
 یابسه ونه په اثم مارشوه
 معجزه دم محمد شسته
 یو قرآن دې کې سرمد شسته
 که تر شرق تر غرب به واره
 فصیحان سازه کا غاړه
 یو آیت لکه قرآن دی
 رابه نه وړي هسې گران دی
 په اعجازی کې کړه دوه نیمه
 هومره او ه ځمکې جسیمه
 بل گو یا ورت ته کباب شه
 بل یې لاس چشمه د آب شه
 بل سوسه مارورنه خبر
 په بنکاره وکړه نادر
 په عجازی وبله پور
 اوبه بنسې شوې تلخې شور
 په فراق دده نالانسه
 د مسجد ستنه شه سوه جانسه
 په هوا وواوه پاسسه
 غردده سرد پاسسه
 چې یې وبلله ونسه
 ورته راغله لویه پلنه
 ده به و بنسې ل خیزونه
 چې به ورک شول په ملکونه

معجزې يې وې يې شماره
زه يې څو کښم درتسه ياره
که يې کښم کتاب اوږد پېري
دانايان به خود پوه پېري

لسم لوست

وروستی پیغمبر

وموويل، چې وروستی پیغمبر د اسلام گران استازی حضرت محمد بن عبد الله صلی الله علیه وآله وسلم دی هغه مبارک په څلویښت کلنۍ کې پر پیغمبرۍ وگومارل شو.

رحمن بابا وايي:

نبوت په محمد باندې تمام شه

نشته پس له محمده انبيسا

تاریخ گواهي ورکوي، چې آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم په خپل ټول عمر کې حتی یوه شپبه هم د بوتانو عبادت نه دی کړی او له خدای پاک سره یې شریک نه دی گرځولی.

آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم په داسې وخت کې د خدای تعالیٰ لخوا پر پیغمبرۍ او د خلکو په لارښوونه مبعوث او وگومارل شو، چې انساني نړۍ پر گډوډۍ، جنگ، ورور وژنه، خرافاتو، افسانو او چتیا تپواخته وه.

هغه مبارک خپله پیغمبري اعلان کړه او د ثابتولو لپاره ئې زیات شمېر معجزې او شواهد راوړل. د پیغمبر اکرم په معجزو کې یوه داسې ژوندۍ، بنسکاره، او مضبوطه معجزه هم وه، چې اوس یې هم پر پیغمبرۍ ټینګه شاهدي ورکوي داژوندی سند او تلپاتې معجزه قرآن شریف دی، چې اوس هم د ځلانده لمر په شان څلېږي او د خپلو منوونکیو زړه روښانه کوي.

قرآن شریف (د تکویر سورت ۲۲-۲۷ آیتونه) په زغرده وائي، چې: زما راوړونکی یو عادي انسان نه دی او زه دهغه فکر نه یم جوړ کړی؛ بلکې زما راوړونکی یو داسې ستر شخصیت دی، چې له غیبو او ددې نړۍ له خالق سره اړیکې لري او خدای تعالیٰ هغه د انسانانو د لاسونې لپاره رااستولی دی و مَا صَاحِبِكُمْ بِمَجْنُونٍ او ستاسې ملگری [= پیغمبر] لیونی نه دی.

وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ او په یقین چې هغه) د وحې امین = جبرئیل (د روښانه
خندو په لمن کې لیدلی دی.

وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ او هغه د پتو) خبرو په ویلو کې (بخیل نه دی.
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ او دا) قرآن (د شرل شوي شیطان خبره نه ده.
فَأَيُّنَ تَذْهَبُونَ نو چېرته ځی؟!)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ دا) قرآن (نړیوالو ته له پند پرته بل څه نه دی؛
دا سلام پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم به ویل:

((ای خلکو! زه د خدای پاک لخوا پر پیغمبرۍ گومارل شوی یم او دا قرآن زما پر
پیغمبرۍ ژوندی او څرگند گواه دی که زما په دې خبره کې شک لرئ تاسو ټول
راغونډ شئ او دیواو بل په لاسنیوی د قرآن د سورتونو په شان یو سورت جوړ کړئ که
تاسو بریالی شئ اوله ماسره موسیالی وکړه؛ نوییا زما پیغمبرۍ مه منئ؛ څو که
بریالی نه شئ، چې هېڅکله به نه شئ؛ نو پوه شئ، چې زه د خدای او مخلوق ترمنځ
یوه واسطه او رابطه یم او دهغه پیغمبر یم، چې تاسو د نېکمرغۍ او کمال لورې ته
بوځم.))

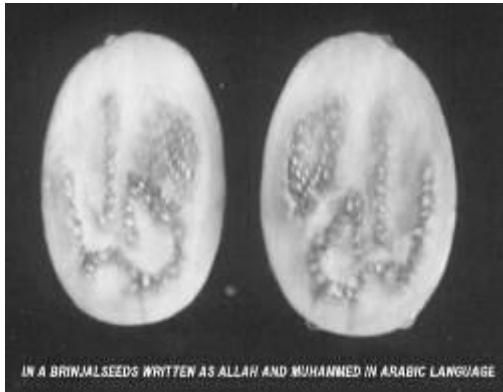
په هغه زمانه کې ټولولیکوالو او شاعرانو په تېره بیا هغو کسانو، چې په
فصاحت او بلاغت کې بې ساري او بې مثاله استادان وو، نه یواځې دا، چې د قرآن
مجید د سورتونو په شان یې یو سورت جوړ نه کړ؛ بلکې ټولو په خپلې بې وسۍ
او عاجزۍ اعتراف وکړ اوله هغه وخته تر اوسه سره له دې، چې دا سلام
د ښمنانو د اسلام پر خلاف له ټولو وسایلو کارا خپستی؛ خو له قرآن سره دمقابلې وس
نه لري، چې په شان یې یو آیت جوړ کړي.

د لاله الا الله محمد رسول الله کلمه د انسان پر سپرو کښل شوی ده.

د شاتو د مچيو پر گڼوني د حضرت محمد (ص) نوم کښل شوی دی.

پریو ډول نباتی تخم د "الله" تعالی او حضرت "محمد" ص (نومونه کښل شوي دي

پر څاروي د حضرت "محمد" ص (نوم کښل شوی دی.

په ځنگل کې په ونو د "لااله الا الله محمد رسول الله" کلمه کښل شوی ده.

قرآن تلباتي معجزه

قرآن شریف نه یواځې دفصاحت ، بلاغت ، د ژبې خوږوالي ، جمله بندی ، جوړښت ، روحی جذابیت او زړه راښکون له نظره معجزه ده ؛ بلکې له نورو ډېرو اړخونو هم د معجزې حیثیت لري ، چې دلته ورته لنډه اشاره کوو :

(١) ټول تاریخ پوهان یوه خوله دي ، چې د اسلام قدرمن پیغمبر (امی (ؤ) یعنی له چاې زده کړه نه وه کړې (او ترڅلو یښت کلنۍ پورې ، چې پر پیغمبرۍ مبعوث او وگومارل شو ، له هېڅ استاد یې لوست نه وویلی ، د اسلام پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم به خلکو ته په قرآن شریف کې د تېرو ډېرو پیغمبرانو قصې او پېښې لوستې البته د تېرو د قصو لوستل پخپله معجزه نه ده ؛ خو د اقصې او پېښې چې [د تېرې او نوې زمانې] د مسیحیانو او یهودیانو په کتابونو کې راغلي ؛ نو که موږ د قرآن د ابرخه د یهودیانو او عیسویانو د پخوانیو او اوسنیو وختونو له لیکنو سره پرتله کړو له دې لارې پوهېدای شو ، چې قرآن معجزه او آسماني کتاب دی ؛ ځکه که د یهودیانو او عیسویانو د پخوانیو او اوسنیو وختونو [د دوی او سني کتابونه هغه کتابونه نه دي ، چې حضرت موسی او حضرت عیسی علیهما السلام د خدای له لورې راوړي ؛ بلکې هغه اصلي کتابونه له منځه تللي دي] کتابونو ته مراجعه کوو ؛ نو گورو چې د دغو کتابونو لیکوالو د ډېرې ناپوهۍ په وجه د خدای د پیغمبرانو قصې [چې د تاریخ ډېر لور او تکره شخصیتونه وواقصې یې هم له پنده ډکې دي] دافسانو ، خرافاتو او چتیا توپه ډول بیان کړي او په دغو قصو او پېښو کې

تې حقايق دومره گډوډ کړي، چې الهي پېغمبران تر عامو انسانانو هم ټيټ انځور شوي دي؛ خو چې قرآن مجيد لولو؛ نو ددغو پاڼو پېغمبرانو قصې او دژوند پېښې داسې بيان شوي، چې ټولو ته د پند او عبرت وړ دي.

اوپه همدې دليل هېڅ څوک نه شي ويلای، چې د اسلام پېغمبر حضرت محمد صلی الله عليه وآله وسلم، قرآن مجيد د يهوديانو او مسيحيانو له کتابونو جوړ کړي او د قرآن په شکل يې خلکو ته را وړاندې کړي دی.

قرآن مجيد چې د پېغمبرانو قصې بيانوي؛ نو يوشمېر حقايقو، اخلاقي خبرو او سبقونو ته هم اشاره کوي او دهغوی قصې او دژوند پېښې يې په رښتوني توگه بيان کړي، چې وهم ورته لار نه شي موندلای،

که دا قرآن و چې نه وي اوله بل څه جوړ شوی وي؛ نو د پېغمبرانو د قصو په بيانولو کې به يې هماغه خرافات او گډې وډې خبرې را خپستې وای لکه، چې تورات او انجيل ليکونکيو او د عربو قصه ويونکيو را خپستې او د پېغمبرانو په قصو کې يې دروغ او غلطې خبرې ننه ايستي دي. تاسو د حضرت آدم، بي بي هوا، حضرت ابراهيم، حضرت يعقوب او حضرت عيسى (عليهم السلام) قصې، چې په تورات او انجيل کې راغلي د قرآن شريف له قصو سره پرتله کړئ بيا به په حقيقت پوه شئ او دلته د مقايسه ثابتي، چې د اسلام پېغمبر صلی الله عليه وآله وسلم د وحی له لارې حقايقو ته رسېدلی دی بايد ووايو، چې د يهود او مسيحيانو په پخوانيو او اوسنيو کتابونو کې د دې پېغمبرانو قصې دومره سپکې، رسوا او شرمونکې دي، چې قلم يې له ليکلو شرمېږي؛ خو همد اقصې او دژوند پېښې په قرآن شريف کې په ډېره غوره طريقه بيان شوي، چې په کې علمي او اخلاقي حقايق نغښتي دي.

(۲) د قرآن شريف دا عجاز د ثابتولو بله لار په هغه کې راغلي قوانين دي، چې د قوانينو دومره پاخه، سم او تللي دي، چې د وخت تېرېدلو او د انساني ټولنو او معاشري بدلېدو ورته هېڅ زيان نه دی رسولی. قرآن شريف د انساني ټولني لپاره ځانگړې اقتصادي نظام او قانون راوړی، چې په ټولو زمانو کې د انسانانو د غوښتنو ځواب و بيلای شي که د قرآن په يواځې يو اقتصادي اصل)) د سود پر حراموالي ((عمل وشي؛ نو د ټولني طبقاتي اختلافونه او گډوډۍ به لرې شي.

يوانالوستی او انډې، خلکو ته حتی نيم غونډې صحيح قانون هم نه شي راوړی دا څه چې يو داسې سم اقتصادي نظام را وړاندې کړي، چې د ډول، ډول

اقتصادی نظامونو په پیدا کېدو سره نه یواځې هغه ته کوم تاوان نه رسېږي؛ بلکې دوخت ماهرانو او پوهانو د دغه نظام په سموالي گواهي ورکړي او دغه قانون خپلومنو ونکیوته (که عملي یې کړي)، عظمت او عزت وربخښي. قرآن مجید په خلکو کې شتمني عادلانه ویشي، چې که عملي شي؛ نو په ټولنه کې به بېوزلي او لوږه پای ته ورسېږي.

قرآن شریف د معاشرې او ټولني د هوساینې او آسانتیا لپاره ډېر ټینګ او ښه جزایي قوانین لري، چې د انسان هوساینه تضمینوي.

د اسلام پوځي نظام او جنگي برنامه دومره پرمختللي ده، چې آن د دښمن د ناموس او حقوقو خیال په کې ساتل شوی دی.

غرض دا چې اسلامي حقوق دومره پراخ او هراړخیز دي، چې د انسان له پیداېښته تر مړینې پورې ورته قانون لري او د هر څیز لپاره که څومره وړو کې هم وي یو حکم او سپارښتنه لري.

آیا یو نالوستی انسان هغه هم په داسې حالاتو کې، چې وحشت، ناپوهی، بې علمي او وهیما توگرده ټولنه نیولې وي پرته له دې، چې د غیبوله نړۍ سره اړیکې ولري انسانیت ته داسې ځلاند، بشپړ او تلپاتې قوانین راوړای شي؟!

د اسلام ستریا او د قرآن اعجاز یواځې پر همدې خبرونه رالاندېږي؛ بلکې نور داسې ډېر گواهان او دلیلونه شته، چې موږ پوهوې، چې قرآن مجید یوالهي استاد او لارښود دی او برنامه یې اسماني ده.

چا له یوه اسلامي عالم نه پوښتنه وکړه: داسې ولې ده، قرآن چې څومره اورېدل کېږي؛ نو څومره ورسره غوږونه بلدېږي، او څومره، چې لوستل او نورو ته ښوول کېږي بیا هم نه زړېږي؟ بلکې د دې په اړه پوښتنه او پر عکس ورځ په ورځ یې تازه توب او نویتوب زیاتېږي؟

عالم ورته وویل: ((دا ځکه، چې قرآن شریف د یوې خاصې زمانې او مهال لپاره نه دی نازل شوی؛ نو ځکه په ټولو زمانو او وختونو کې نوی او تازه دی.))

هو، که موږ قرآن دخپل ژوند برنامه وگرځوو؛ نو شک نشته، چې نېکمرغه به شو اولکه څنگه، چې د اسلام په لومړیو وختونو کې مسلمانانوله قرآنه د لاروی په برکت په لنډه موده کې دستر عزت او ترقۍ خاوندان شول؛ نوموړه به هم د تیر په شان خپل برم بیاراژوندي کړو؛ خو مسلمانانو قرآن هېرکړی اوله همدې امله نن پر دې حال اخته دي.

يوولسم لوست

معاد (قيامت)

ددین درېیم اصل پر معاد؛ یعنی قیامت عقیده ده، دخپلو کړنو جزا او سزاته در سید و لپاره یو بل ژوند او بیار پیاخېدو ته معاد وايي.

پر قیامت گروهه دانسانانو یوه پخوانۍ عقیده ده حتی په لرغونو قومونو کې ددې عقیدې نښې نښانې شته دنړۍ په مشهورو مذهبونو کې ابدی او تلپاتې ژوند ته ستنېدل بنیادي اصل گڼل کېږي.

او هغه دین ته الهي دین نه شو ویلای، چې پر قیامت عقیده نه لري. دنړۍ په ټولو قومونو او اولسونو کې ددې عقیدې سابقې ته په پام سره ویلای شو، چې پر قیامت باور لرل یوه فطري خبره ده، کېدای شي، چې څوک په ځینو خاصو حالاتو کې دا احساس وکړي، چې په مړینې یې د ژوند لپری پای ته نه رسېږي او مرگ یې د ژوند زخیر وروستی کړی، نه ده او هغه د څو ورځو د نیاوي او ستونز من ژوند لپاره نه دی پیدا شوی؛ بلکې د اتوره شپه یو سبالري او مرگ به د ابدی ژوند پر لور یوه کړکی وي.

پر معاد او قیامت عقیده یوه فطري چاره ده او موږ دمستلې د وضاحت لپاره دلته یواځې دوه دلیلو نه راوړو.

له قیامت سره د خدای تعالی د عدل او حکمت اړیکه

دا دنیا، چې انسان په کې ژوند کوي داسې نړۍ ده، چې بنیادونه یې پر عدل او انصاف ولاړ دي او خالق یې هم عادل او منصف دی او خپلو بندگانو ته یې حکم کړی، چې خپل ژوند د عدل او انصاف پر بنیاد تېر کړي او له ظلم او زیاتې ډډه وکړي او دانسانانو دلارښوونې لپاره یې پېغمبران راېږلي، چې هغوی ته دخیر او شر لار وښيي.

هود الهي حکمونو او درسولانو د امر و نهي پر وړاندې خلک دوه ډلې کېږي:

١) یوه ډله داسې ده، چې هغوی د زړه له اخلاصه خبره مني او د دین له نېغې لارې نه کېږي او ځانونه له ککړ تیاوو، گناهونو، ناپاکيو او سپکو اخلاقو ساتي او یالې تر لږه په دې فکر کې وي، چې ځانونه پاک کړي.

(۲) بله ډله داسې ده، چې په شهوتونو، گناهونو او دخدای تعالی پر بندگانو باندې په ظلم کولو کې ډوب دي او دهغوی کرني داسې دي، چې ته به وائي خدای تعالی دوی ته بیخي برنامه او دژوند طریقې نه ده رالېږلې او نیغه لار یې ورته نه ده بنوولی ددوی دژوند مقصد یواځې خوند اخیستل، شهوتونه، گناهونه، چل ول او پرنور و ظلم اوزیاتی کول دي او دغې موخې ته درسید و لپاره له هیڅ جنایته ډډه نه کوي.

لکه په تاریخ کې لولو، چې پلانی واکمن) د تاریخ یوه بدنامه خیره (وائي:)) زه له دې ډېر خوند اخلم، چې دخدای تعالی بندگان په اور کې واچوم او دهغوی چغې اوسوري اورم؛ ځکه زما په خیال رېږول او په اور کې دخلکو چغې اوسوري بڼه موسیقي ده.))

یو د انسان دی او یو بل انسان به درونښو، چې وائي که د دنیا ټوله باچاهي راکړئ اورانه وغواړئ، چې پر یووړو کې میرې ظلم وکړم اوله خولې ئې دانه واخلم؛ نو دا کار به ونه کړم.

همدا شان مورپه خپل ژوند کې داسې وگړي پیژنو، چې له رذالت، ناپاکی او ظلمه پرته بل کار نه لري او داسې کسان هم شته، چې خپل ژوند او هوساینه ئې د مسلمانانو او انسانانو د خدمت لپاره بښلې ده.

نو آیا دخدای تعالی انصاف او عدل د تقاضا کوي، چې داده ډوله کسان یوشان او برابر دي؟

آیا هغه منصف او عادل خدای، چې د ټولو بندگانو کرني ورته معلومې دي او د هر چاله ظاهر او باطن څخه خبر دی دغود و اړو ډلوته په یوه سترگه گوري؟! سالم اوروغ عقل وائي، چې داده ډوله خلک له یو بل سره توپیر لري او هر چاته باید دخپلو کرني بدله ورکړل شي.

هغه ډله، چې پر خدای تعالی ایمان لري او نیکی یې کړې پکار ده، چې دنېکی بدله و ویني او هغه کسان، چې پر الله تعالی ایمان نه لري، ظلمونه او گناهونه یې کړي پکار ده، چې ددې کرني سزاته ور سپړي.

هو، دخدای تعالی عدل او انصاف ددې تقاضا کوي، چې نیک عمله او بڼه کسان باید له بدو او بد عملو کسانو سره توپیر ولري.

بلخوا په دې کې هم شک نه شته، چې دا امتیاز او د نېکانو بدله په دنیا کې په پوره توګه نه ورکول کېږي؛ ځکه مور وینو، چې ډېرې ایمانه او بد عملة کسان په دې دنیا کې آرام او په مزو چرچو کې ژوند کوي او له دې دنیا خوندونه اخلي.

ددې په اړه او ډېر داسې ایمانوال او نېک عملة کسان وینو، چې خپل ټول عمر یې د خدای تعالیٰ په عبادت، دخلکو او ټولنې په خدمت، لارښوونه او ښوچارو کې تېر کړی او خپلې ټولنې او وګړي یې دندې ئې پوره کړي؛ خوبیا هم په ډېرو سختیو، ستونزو، غریبۍ، رېږولو او بندونو کې عمر تېروي او په همدې حال کې مړه هم شي؛ نو دې ته په پام سره د خدای تعالیٰ عدالت او حکمت د اتقاضا او غوښتنه لري، چې پکار ده یوه بله دنیا وي، چې نېکان په کې دخپلو نېکو چارو ښه بدله او بدن او کافران په کې دخپلو کړنو سزا و ویني.

او دابله دنیا هماغه د قیامت او د بیا راپاڅېدو ورځ ده، چې په ټولو آسمانې اديانو او په تېره بیا په اسلام کې پرې ایمان ضروري دی او د دین یو بنیادي اصل ګڼل کېږي.

خوشال بابا وايي:

لکه ګوروته چې یون شته
پس له مرګه بیا ژوندون شته
خدای په هر چاره قــادردی
بل ژوندون تــــروالازردی
چې په داباندې څوک شک کا
ځان به درست له کفر ډک کا
په آواز دصــــور له ګوره
پاڅــــېدل دي زمــــا وروره
صورشــــپېلی داسرافــــیل ده
لوی دپونــــسولکه میل ده
فراخي یې زمــــال لــــه
چې سړي څــــي په زر کاله
څلور ښــــکرد صوریاد ښــــري
هریونــــکړې جهــــان کېږي
دعمل نامــــې به واشــــي

په هر لوري به غـوغاشي
 خوڪ نېكېخت خوڪ به بدبخت وي
 د بدبخت حساب به سخت وي
 چې نامه په نښي لاس وركه
 نور قيامت به پرې اختـركا
 چې نامه په كيـن لاس مومي
 و دوزخ لـــــــره به درومي
 دده مخ په واړه تـــــــوروي
 درست وجود به يې تورسكوروي
 د نېكېخت مخ به تــــابان وي
 تر مهتاب به لار خــــشان وي
 راضي من به ځنې خداشي
 جنتــــونه به يې ځاى شي
 تل به اوسسي په جنت كې
 په خونبـيې په راحت كې
 ورسره به وي تل حورې
 په هر دم ورتـه حضــــورې

دولسم لوست

دقیامت دثابتولو لپاره دویم دلیل

خدای تعالی، چې موږ پرې عقیده لرو یو حکیم او علیم خدای دی دهغه ټول کارونه د حکمت له مخې دي او ددې نړۍ او انسان د پیداېښت او انسانانو ته د عقل دورکړې او ورته داستازيو او پېغمبرانوله راستولو یوه موخه او مقصد لري.

آیا دانسانانو د پیداېښت موخه داده، چې په دنیا کې خوورځې له خپلو نفساني خواهشاتو سره سم ژوند وکړي، څو زره کیلو گرامه ډوډې و خوري، څو زره لیتره اوبه وڅښي او له خوورځو خوشحالیو یابد حالیو او بدمرغیو وروسته خاورو ته لاړ شي په رښتیا که دانسان د پیداېښت غرض دا وي؛ نوپکارده، چې ووايو دهغه خلقت چټي او فضول دی حال دا چې زموږ پالونکی حکیم دی، ټول کارونه یې د حکمت له مخې دي، فضول او چټي چارې نه کوي.

نو که لږ فکر او سوچ وکړو دې پایلي ته رسېږو، چې دنیا ته دانسانانو دراتللو موخه یواځې دالند ژوند او محدوده نړۍ نه ده؛ بلکې انسان د یو لا محدود او تلپاتې ژوند لپاره پیدا شوی، چې داهماغه تر مرگ وروسته ژوند دی. قرآن شریف [دمؤمنون سورت ۱۱۵ آیت] همدې دلیل ته اشاره کوي او وایي:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَتَّكُمُ إِلَيْنَا لَّا تُرْجَعُونَ

ژباړه: او تاسو دا گومان او خیال کړی، چې تاسو موعبت او چټي پیدا کړي یئ او موږ ته به نه راگرځئ.

معاد او بيار ايا خپدل جسماني دي

د قرآن مجيد له آيتونو داسې معلومېږي، چې معاد او تر مرگ وروسته بيا ژوندي کېدل جسماني دي؛ يعنې دانسان روح بيا بدن ته راگرځي او انسان به دخپلو کړنو بدله ويني، يوه ورځ رسول اکرم صلی الله عليه وآله وسلم ته د اسلام يو مخالف [ابى بن خلف] يو وروست هډوکى راوړ او په لاسونو کې يې دا ورو په شان ومړه، ميده ئې کړ او بيا ئې هواته پوه کړ او ويې ويل، چې داميده او وروست هډوکى به څنگه راټول او بيا ژوندى شي؟

خداى تعالى خپل گران رسول صلی الله عليه وآله وسلم ته وويل، چې دده په ځواب کې ووايه، چې هماغه خداى، چې په لومړي ځل ئې داهډوکى له خاورو پيدا کړي او ورته ئې ژوند ورکړي هماغه خداى به دا وراسته هډوکى بيا راغونډ او ژوندى کړي (دیس سورت) ٧٩ (آيت):

قُلْ يُخَيِّبُهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ [ابى بن خلف] وائي څوك به دا وراسته هډوکى را ژوندى کوي (ای زما پېغمبره هغه ته) ووايه هماغه، چې په لومړي ځل ئې پيدا او ژوندى کړي دي بيا به ئې هم ژوندى کړي او هغه به هر خلقت خبردى ((

دانسان پر ژوند د قيامت د عقيدې اغېزې

پر قيامت عقیده انسان دخپلو فرايضو او دندو د ترسره کولو لپاره هڅوي؛ ځکه داسې وگړي پوهېږي، چې دهغه هېڅ کره نه ضايع کېږي او يو عادل او څير خداى شته، چې د ټولو له ظاهراو باطنه خبردى؛ نو داسې وگړي په خوراميني او هيلې خپلې دندې ترسره کوي او د ځان د سمولو او د نېکو کارونو د کولو هڅه کوي.

پر قيامت اولوى ورځې ايمان انسان ته د تلپاتې ژوند زېرى ورکوي او انسان پوهېږي، چې ددې محدود ژوند لپاره نه دی پيدا شوى او په مرگ سره له منځه نه ځي؛ بلکې پر داسې ژوند او پېر او پېښه ږدي، چې ددې دنيا له ژونده ډېر پراخه دی او په دې هم پوهېږي، چې دا دنيا د آخرت لپاره، سريزه

ده او د آخرت پراخ اولوی ژوند دانسان د دنیاوي کړنو پایله ده او په بله وینا
هماغه څه به رېښې، چې دلته یې کرلي وي.

قرآن مجید په دې هکله وائي:

ژباړه: څوک، چې د یوې ذرې هومره ښه کار وکړي؛ نو بدله به یې وویښي او که
څوک د یوې ذرې هومره بد کار وکړي، بدله به یې وویښي.
رحمان بابا څه ښه وائي:

کرد گلو کړه، چې سیمه دې گلزار شي

اغزي مه کره په پښو کې به دې خار شي.

خوشال بابا وايي:

حضرت حق دی و بڼه شـيـنـه

نېک و بد بڼه مـوـتـلـيـنـه

او پزاننده بڼه کـا تـلـه

عدالت بڼه کـا په خپله

جبرائیل بڼه و زن کاندې

چې کفـی د ا تـر ا ز و د ی

برابره پڼه هـر سـو د ی

چې د ا د ر سـتـه د نـيـا و اړه

څوارلس ځله بڼه و ی دواړه

د هر چا چې څه کـر د ا ر و ی

داخيار کڼه د ا شـر ا ر و ی

همگي بڼه و زن کـېـر ی

جبرائیل بڼه پـر ی خـبـر ی

که نېکي زیاته وي څـو مـر ه

چې د ر د نـو د ا نـه هـو مـر ه

هغه کس بڼه جـنـتـي شـي

په حساب بڼه فـر حـتـي شـي

چې یې تـلـه سـپـکـه شـيـنـه

و د و ز خ لـر ه بڼه ځـيـنـه

Download From; Aghalibrary.com